

градъ. Почти всички българи, които по една или друга причина, сж отивали въ Каиро, сж прибѣгвали за помощ до Палавѣва, а той никому не е отказвалъ да послужи съ каквото може. Откъснатъ далечъ отъ отечеството си, всрѣдъ чужда нему мухамеданска срѣда, той посрѣща съ отворени обятия всѣки свой сънародецъ. Къмъ всички, болни отъ туберкулоза българи, които сж търсили изцѣление подъ чистото небе на Египетъ, той е билъ истински братъ. Когато покойниятъ български митрополитъ Милетий отишелъ въ Египетъ да се лѣкува, ползувалъ се е отъ услугитѣ и отъ съвѣтитѣ на хаджи Ненча, който се грижилъ за настаняването му въ болница, за цѣренето му, а когато Милетий скоропостижно се поминалъ, хаджи Ненчо се грижилъ и за погребението му. Владиката е издъхналъ на рждѣтъ на хаджи Ненча.

Когато сегашниятъ руски императоръ Николай II, още като прѣстолонаслѣдникъ, е ходилъ въ Египетъ, хаджи Ненчо го придружавалъ въ повечето отъ разходкитѣ му изъ страната на нѣкогашнитѣ фараони.

Както се каза, хаджи Ненчо не прѣстава да обича отечеството си, особно родния си градъ Копривщица. Резултатъ отъ това сж благодарѣнията, които той до сега е направилъ на тоя градецъ: прѣзъ 1900 г. той построи здание до чарквата съ салонъ за епитропитѣ и пр., прѣзъ 1902 год. построи параклисъ „св. Архангелъ“, а наскоро построи читалищенъ салонъ, който коштува най-малко 20000 лв.

Запазилъ въ душата си чувства за народна просвѣта и за културния напрѣдъкъ на България, чувства, съ каквито се отличаваха нашитѣ дѣйци прѣзъ епохата на възраждането, хаджи Ненчо Палавѣвъ, споредъ увѣренията на негови приятели, ималъ и други по-високи планове за благодарѣния не само по отношение на Копривщица, но и къмъ България изобщо. Най-сетнѣ услугитѣ, които тоя рѣ-